

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Quomodo in corde producitur atque efformatur aspiratio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Evenire nihilominus aliquando solet, ut Deus jam tum ab initio conversionis efficaciter moveat Novitios, adeoque fortiter eorum corda sibi conciliet, ut, siquidem commotionem istam sollicitè confovere, flammamque in ipsis ardentem nutrire velint, exercitium hoc illis facillimum evadat, paucisque illos diebus ad magnam virtutem perducatur.

Quomodo in corde producitur atq; efformatur aspiratio?

DUOBUS modis aspirationes istas in corde nostro concipimus. Primò per solum contactum atque afflatum Dei, qui nescio quo gratiæ suæ motu nos præveniens unico temporis momento recolligit omnes potentias nostras; intellectui nunciatum communicat aliquod lumen, quod egregiam aliquam nobis patefaciendo veritatem, voluntatem nostram confestim impellit ad producendum affectum veritati isti conformem, atque iste affectus ad Deum directus est aspiratio & jaculatoria oratio, de qua loquimur. Exempli gratia, si, nihil dum cogito, subito mens prævenitur atque illustratur quadam notitiâ, quæ ei dicit: *Deus te videt, singulariterq; sibi complacet in eo, quod oculos habeat in creaturis suis defixos: Et tu quid cogitas?* Mox voluntas huic lumini correspondens affectum aliquem cælum versus evibrans ait: *Quis sum ego, Domine, quia oculos in me tuos divinos defigis?* Aut certè: *Utinam mundus essem ab omnibus imperfectionibus meis, ut oculis tuis acceptior forem!* Aut denique: *Tu ubique me respicis,*
Domine

*Primus
modus fit
in nobis sine
nobis.*

*De
tione*

Domine, & quidē oculo supra modū attento! Ego vicissim te in omnibus & ubiq³ intuebor, volo enim, ut cor & cogitatio mea in te sit incessanter defixa. Hoc primo modo aspiratio in nobis enascitur absque ulla arte atque industria ex parte nostra, sed hoc ipso quod simpliciter afflatui & commotioni Spiritus sancti obedimus.

Alter modus à nobis ampliùs dependet, estque situs in eo, quod nos ipsi sollicitè, diligenter atque industriè connitimur, ut nos colligamus atque in Deum elevemus. Cui rei necessarii non sunt magni discursus aut profunda considerationes, sed solùm, ut ex omni eo, quod nobis occurrit, occasionem captemus laudandi ac benedicendi Deum, aut certè revocandi in memoriam veritatem quandam aliàs cognitam ac bene degustatam, ad cuius intuitum voluntas non possit non rursus inflammari. Exempli gratia: Audis quempiam enarrantem conversionem cuiusdam Hæretici aut peccatoris; concepta inde lætitia te urgebit, ut Deum hac vel simili ratione collaudes: *Quantum gaudeo, mi Deus, de istarum conversione animarum! Eja, Domine, hac ratione de omnibus inimicis tuis triumphum agas, eosque ad sanctam fidem tuam, tuorumque sanctorum preceptorum observationem reducas.*

Ubi vides aut ab aliis depingi audis mundanorum vanitatem, ardoremque, quo vitæ præsentis delicias prosequuntur, dicere poteris cum sancto Augustino: *O si tales essemus amatores vitæ permanentis, quales homines*

sunt

sunt amatores vite fugientis ! Si vides Fratrem aliquem in sui humiliatione patientem , occasionem inde sumes excitandi aspirationem ac dicendi : Quantum tibi hic Frater meus hoc in statu placet , Domine , virtutis illius me quaeso fac participem.

Salutando aliquem Religiosum tibi obvium, vel certè ipsi colloquendo dices . *Domine, hic unus est ex predestinatis , quibus per tuam me gratiam associasti ? Aut certè : Ipsum honoro , Domine, quia tu ipsum amas. Aut denique ; Non video nisi unum hominem , attamen ipse solus non est , quia Angelus tutelaris ipsius à latere ejus est. Domine, ego & unum & alterum simul revereor & honoro.*

Ecce qua ratione ex singulis quibusque rebus occasionem captare possumus ad Deum nos elevandi. Quod si cui exempla ista nimis humilia videantur & abjecta , atque aspirationum argumentum nimis infirmum , noverit ille, de exercitiis interioribus ubi agitur, non tam esse connitendum , ut multum evehamur in altum , quàm ut in omnibus , etiam minimis atque abjectissimis , rebus cum judicio, prudentia , atque ad Deum respectu agamus.

At enim quæ diximus hætenus, ea sufficere nullatenus existimato ; eâ quippe ratione si horâ integrâ nihil nobis occurreret , illam integram transigere absque ulla de Deo cogitatione possemus, id quod fieri nullo modo debet : hoc etenim aspirationum exercitium non eò solum respicit, ut illius beneficio in via

Finis aspirationis est, ut progrediamur, non verò dumtaxat

Dei

*ut in via
perfectio-
nis conti-
nemur.*

Dei conservemur : Verùm etiam, & quidem multò ampliùs, ut in ea progrediamur, atque in Dei amore incrementa sumamus. Eapropter quàm fieri potest frequentissimè excitare nosiplos debemus ad sanctos quosdam eliciendos affectus, ac præcipuè ad repetendos, & quasi ruminandos illos, quos in oratione matutina degustavimus, aut quibus aliquatenus commoti fuimus, uti mox dicemus.

*Perfectio
& con-
summatio
in exerci-
tio aspira-
tionis.*

Illis, qui in oratione ac Dei amore jam tum multum profecère, hocce exercitium fermè transit in naturam. Adeoque inadvertenter quasi cor eorum, fornacis instar ardentis, nunquam cœlum versus ferventissimas aspirationes, quasi totidem scintillas, non emittit, proindeque quidquid agant atque ubivis existant, sive intra sive extra Monasterium, diu nocturne, soli an in societate, in actione aut quiete semper in continuo sunt cogitatu sensuque de Deo. Illi loquuntur, plurimaque ardentia versus ipsum desideria destinant; non secus atque avarus; qui suorum amore thesaurorum impotenter accensus non potest, quin de illis continuò cogitet, corque suum in ipsis defixum habeat. Istis eapropter nullam præscribimus regulam aut industriam, quia illi ex se ipsis multò meliùs, multòque ampliùs faciunt, quam Regulæ quævis illis præscribere possent.

*Qua ratione aspirationum exercitio assue-
scere atq; illo uti debea-
mus.*

*Aspiratio
continua
constituit*

HAc in continua actualique conversatione affectiva cum Deo præcipuè consistit spiritalis